

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2792/05
25.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vere Pešić, predsednika veća, Gordane Džakula i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije, radi poništaja rešenja tuženog broj 580-02-04469/2004-11 od 2.2.2005. godine, u pravnoj stvari priznavanja svojstva mirnodopskog vojnog invalida, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 25.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije broj 580-02-04469/2004-11 od 2.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena na rešenje Opštinske uprave, Odeljenja za javne službe i opštu upravu opštine Smederevo broj 580-80-04-04 od 17.11.2004. godine, kojim mu je priznato i dalje svojstvo mirnodopskog vojnog invalida VII grupe sa 50% invaliditeta trajno, sa pravom na odgovarajući iznos invalidnine počev od 1.6.2004. godine kao prvog dana narednog meseca po podnošenju zahteva za utvrđivanje novog procenta shodno članu 90. Zakona.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepravilne primene zakona, nepostupanja po pravilima postupka, odnosno nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Istakao je da je u obrazloženju osporenog rešenja navedeno da se stavlja van snage nalaz lekarske komisije broj 1591 od 21.12.2004. godine, a da za to nije dato odgovarajuće obrazloženje niti je jasno iz kog razloga se osporavaju nalaz i mišljenje lekarske komisije kao nedovoljni i nepotpuni. Tužiocu je smanjen procenat invaliditeta za 20% iako je mirnodopski vojni invalid od 1960. godine, te sada, kako smatra, nema opravdanog razloga za smanjenje procenta invaliditeta s obzirom na njegove godine starosti i zdravstveno stanje. Smatrajući da je osporeno rešenje zasnovano na nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju, da je obrazloženje nejasno i kontradiktorno, te da je doneto uz povredu zakona na njegovu štetu, predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je u svemu ostao pri obrazloženju iz osporenog rešenja, pa je predložio da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Sl.list SRJ", br. 46/96), ocenom navoda istaknutih u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da je isto doneto povodom žalbe tužioca i u vršenju revizije rešenje prvostepenog organa broj 580-80-04-04 od 17.11.2004. godine. Dispozitivom ovog rešenja odlučeno je da se tužiocu, kao dosadašnjem priznatom mirnodopskom vojnom invalidu V grupe sa 70% invaliditeta trajno, priznaje svojstvo mirnodopskog vojnog invalida VII grupe sa 50% invaliditeta trajno počev od 1.6.2004. godine, sa pravom na ličnu invalidninu u mesečnom iznosu od 13% od osnova iz člana 28. Zakona. U stavu drugom dispozitiva konstatovano je da je korisnik prava po ovom rešenju dužan da prvostepenom organu prijavi promenu koja utiče na korišćenje i prestanak prava u roku od 15 dana od dana nastanka promene, kao i da rešenje podleže reviziji, a revizija i žalba odlažu njegovo izvršenje. Odlučujući povodom žalbe, i u vršenju revizije, tuženi je prvostepeno rešenje ocenio zakonitim sa razloga što je, kako je u obrazloženju navedeno, prema nalazu i mišljenju Drugostepene lekarske komisije broj 1718 od 18.1.2005. godine kod tužioca utvrđeno i dijagnostikovano oboljenje koje predstavlja osnov za utvrđivanje procenta vojnog invaliditeta, a koji, kako tuženi nalazi, prema tački 235b Liste procenta iznosi 50% trajno. Nalazom i mišljenjem Drugostepene lekarske komisije od 18.1.2005. godine, na kome tuženi zasniva svoju odluku, a koji je saglasan i sa specijalističkim nalazom datim od strane pulmologa VMA od 27.12.2004. godine, stavljen je van snage nalaz iste Komisije broj 1591 od 21.12.2004. godine. Prema nalaženju tuženog nema pogoršanja kod tužioca u odnosu na drugostepeni nalaz i mišljenje broj 473 od 9.5.1978. godine, kojim je, kako iz spisa proizlazi utvrđeno da kod tužioca postoji invaliditet u iznosu od 70% trajno, već da je došlo do funkcionalnog poboljšanja, zbog čega je tuženi doneo odluku kao u dispozitivu.

Kod ovakvog stanja stvari, po oceni suda, osporeno rešenje doneto je uz bitnu povredu pravila postupka iz člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Ovo stoga što osporeno rešenje tuženog ne sadrži razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza navedenih u postupku donošenja rešenja, te pravne propise i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu. Naime, iz obrazloženja osporenog rešenja ne može se sigurno zaključiti na osnovu kojih propisa i sa kog razloga je utvrđeno

osporenog rešenja se ne može sa sigurnošću zaključiti na osnovu kojih propisa i sa kojim razloga je višeno veštačenje od strane iste komisije u kratkom vremenskom razmaku, budući da postoji nalaz i mišljenje Drugostepene lekarske komisije broj 1591 od 21.12.2004. godine i broj 1718 od 18.1.2005. godine, niti su u obrazloženju dati jasni razlozi zašto je nalaz i mišljenje DLK 1591 od 21.12.2004. godine stavljen van snage. Pri tom nisu dati jasni i decidni razlozi koji su bili odlučni pri oceni nalaza i mišljenja Drugostepene lekarske komisije od 18.1.2005. godine prema kome je kod tužioca došlo do funkcionalnog poboljšanja u pogledu njegovog oboljenja i smanjenja procenta invaliditeta za 50% u odnosu na nalaz i mišljenje Drugostepene lekarske komisije od 9.5.1978. godine kojim je kod tužioca utvrđeno oboljenje koje je predstavljalo osnov za priznavanje invaliditeta od 70% trajno, nakon čega se ovaj procenat u međuvremenu nije menjao.

U vezi sa navedenim, tuženi odlučujući i po žalbi tužioca nije dao ocenu navoda istaknutih u žalbi da s obzirom na njegove godine starosti (70 godina) i, kako je naveo, urušenog zdravstvenog stanja, nije moglo doći do poboljšanja njegove bolesti te smanjenja utvrđenog procenta invaliditeta od 70% trajno na 50%, čime je tuženi učinio i povredu postupka iz čl. 235. st. 2 ZUP-a.

Sa svega iznetog Vrhovni sud Srbije je, primenom odredaba čl. 41. st. 1. i 2., a u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku tuženi će, na osnovu pravilno utvrđenih bitnih činjenica za donošenje odluke u ovoj upravnoj stvari, bez povreda pravila postupanja, doneti pravilno i na zakonu zasnovano rešenje. Pri tom će imati u vidu primedbe i pravno shvatanje suda izneto u obrazloženju ove presude, kojima je vezan u smislu čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 25.11.2005. godine, U.br. 2792/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija,

Vesna Danilović, s.r. Vera Pešić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK